

Borbala Jablanov

*Ostvari svoje
Čarobno Venčanje*

Autor
Borbala Jablanov

Lektura i korektura
Bojana Joksović

Fotografije
Freepic.com

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

392.5(035)

ЈАБЛАНОВ, Борбала

Ostvari svoje čarobno venčanje / Borbala Jablanov. - Novi Sad : B. Jablanov,
2017 (Novi Sad : Album). - 111 str. : ilustr. ; 25 cm

Tiraž 300.

ISBN 978-86-921019-1-5

а) Венчање - Обичаји – Приручници
COBISS.SR-ID 317424135

Sadržaj

Uvod	6
Život Organizatora Venčanja.....	10
O organizaciji.....	11
Venčanja nekada.....	16
Veridba.....	18
Običaji u Srbiji.....	21
Budžet.....	24
Gantogram.....	31
Wedding Planner.....	33
Lokacija venčanja.....	38
Plan sedenja.....	44
Muzika.....	46
Burme.....	51
Dekoracija.....	52
Cveće.....	53
Pozivnice.....	57
Torta.....	62
Venčanica.....	65
Wedding Web.....	67
Fotograf.....	69
Video.....	76
Prevoz mladenaca.....	79
Wedding beauty i šminka.....	80
Trudna mlada.....	82

Devojačko veče.....	83
Lista poklona.....	85
Bračni ugovor.....	86
Još malo zanimljivosti.....	88
Korak do venčanja.....	91
Scenario.....	92
Poslednja nedelja pred svadbu.....	94
Dan venčanja.....	96
Venčanje kod matičara.....	98
Venčanje u crkvi.....	104
Bračno putovanje.....	107
Vaš prvi praznik MLADENCI.....	108
Dani posle.....	109

Pozdrav dragom čitaocu!

S obzirom na to da držite ovo štivo u rukama - verovatno ste pred venčanjem.

Možda ste ovu knjigu dobili na poklon od Vama drage osobe, kume, drugarice ili Vas je verenik iznenadio pokazavši svoje namere.

Sve u svemu, kako god da Vas je našla moja knjiga - želim Vam prijatan provod uz nju i nadam se da će ispuniti svoju svrhu zbog koje je dospela baš u Vaše ruke.

Uživajte!

Vaša Borbala Jablanov

Uvod

*T*e davne 2004-te godine kada sam se počela angažovati ne bih li

drugaricama organizovala što bolja venčanja, nisam ni slutila da ću jednog dana doći do ovog nivoa da mogu deliti svoje znanje i pomoć mnogima kojima je moja pomoć potrebna.

Oduvek sam imala mišljenje da kada se nešto radi srcem i iz ljubavi, to mora doneti rezultate.

Kako je sve počelo?

Kad se pojavio, pre mnogo godina, predivni film „Wedding planner“ sa Dženifer Lopez u glavnoj ulozi, oduševila sam se ovim zanimanjem. A to oduševljenje jednostavno nije nestajalo niti se smanjivalo s godinama.

Tražila sam način na koji bih mogla da ostvarim taj svoj san i da se bavim ovom profesijom. Po prirodi neizlečivi romantik, venčanja su tema u kojoj se osećam kao kod kuće! Stoga je za mene, definitivno, logičan izbor zanimanja bio organizator venčanja. Sve što je u vezi sa romantikom, cvećem, ljubavlju: tu ja funkcionišem najbolje.

Pitanje je bilo– kako postati jedan od njih?

S obzirom na to da se u Srbiji ovo zanimanje ne uči u školi, **Organizacija venčanja** kao zanat, stručna sprema ili kvalifikacija ne postoji u obrazovnom sistemu Srbije (doduše postoje smerovi na fakultetima koji se bave menadžmentom događaja, ali mislim da je venčanje daleko intimniji i posebniji događaj od nekog, recimo, festivala ili seminara), morala sam da smislim način kako da naučim da radim ono što želim.

I dalje sam verovala da za onog ko želi da uči, uvek postoji način.

Venčanje je jedinstveni događaj koji ne dozvoljava propuste u organizaciji iz prostog razloga– nema reprizu (u srećnom slučaju se dešava jednom u životu), a s druge strane, uspomenu na taj sudbonosni dan nosimo sa sobom do kraja života... Dovoljno razloga da tog dana sve bude savršeno.

Htela sam prvo da se uverim da li postoji neko u našoj zemlji ko može da mi pomogne da ostvarim svoj san i da se bavim ovom profesijom. U tom trenutku jedina škola koja je nudila kurseve iz ove branše bila je toliko skupa da mi je trebao bankarski kredit. A onda se ispostavilo da ni tamo ne bih stekla znanje koje mi je potrebno. Počela sam da tražim mentora u svom okruženju kako bih naučila nešto o umeću pružanja usluge organizacije.

Teško...

Svi koji su se do tada bavili organizacijom bili su prvenstveno dekorateri, cvečari ili su bili vlasnici prostora za tu vrstu proslave, pa bi se usput prihvatili i organizacionog dela u smislu preporučivanja drugih dobavljača usluga.

Godine su prolazile, drugarice se udavale, kolegice takođe, a ja sam im nekako uvek bila od pomoći, kako u organizaciji tako i u savetima ili u potrazi za najboljim rešenjem.

Kada je došlo vreme da organizujem sopstveno venčanje, suočila sam se stvarnošću: shvatila sam koliko stvari zapravo ne znam. A i zašto bi neko ko se time ne bavi znao sve finese ove profesije?

Od trenutka kad smo verenik i ja seli za računar i krenuli sa pretraživanjem ponuda novosadskih restorana – počeo je iscrpljujući proces. Kada smo pregledali čak 30 lokacija, shvatili smo da samo trošimo vreme uzalud, jer ne znamo za koliko ljudi tražimo prostor.

To nas je vratilo korak nazad – dakle, prvo smo morali da sastavimo spisak gostiju... Kada se prvi put nađete pred takvim zadatkom tu mnogo veliku ulogu igra i faktor slatke panike, uzbuđenja i ushićenja uz dodatnu težnju ka perfekciji.

Kada smo došli do 200 zvanica– ponovo smo povukli ručnu i vratili se 2 koraka unazad.

Koliki nam je budžet? Koliko gostiju možemo priuštiti? Ko će to sve da finansira? Čime raspoložemo? Bila je to slagalica od milion delova. I tako smo se vratili otprilike 50 koraka unazad... da bismo krenuli ispočetka. U to vreme oboje smo, naravno, radili i nismo imali baš puno slobodnog vremena. Bilo je mnogo trenutaka kada sam poželela da organizaciju prepustim nekom stručnom licu kome ćemo mi samo reći šta smo zamislili, koliko novca imamo i da nam „završi“ venčanje po sistemu „ključ u ruke“.

Nažalost, nisam u tome uspeła. Ta želja i potreba za profesionalnim organizatorom venčanja pojavila se više puta pre i tokom naše svadbe, ali o tome ćemo kasnije.

Kroz nekoliko godina počela sam da radim kao komercijalista u velikoj kompaniji. Vremenom sam potpuno smetnula sa uma svoj san o profesiji iz snova, sve dok jednog dana nisam naletela na pitanja koja su me trgla i vratila u stvarnost, čitajući sjajnu Karnegijevu knjigu „Kako zaboraviti brige i naći zadovoljstvo u životu?“. Pitanja su bila sledeća:

„Da li radite ono što volite?“

„Da li vam posao donosi samo zaradu ili pronalazite svoju svrhu u njoj?“

„Da li ste ispunjeni i srećni zbog posla sa kojim se bavite?“

U tom trenutku sam postala svesna da moram ići za svojim snom i baviti se onim za šta sam predodređena– da pomazem mladencima u vezi sa svim što znam, umem i jesam, kako bi imali svoje čarobno venčanje i da žive svojom svrhu kroz ovu profesiju.

Kako sam i dalje insistirala na edukaciji barem o osnovama ovog prelepog posla, stigla sam do Budimpešte na obuku koja je trajala 6 sedmica– nedeljom pre podne. Iscrpljujuća putovanja vozom (voz bi kretao iz Novog Sada uveče blizu ponoći, i stigli bismo tamo u 6h ujutru), nespavanje i smrzavanje na železničkoj stanici, kiša, sneg... Međutim, sve bi to palo u zaborav onog trenutka kad bi obuka počela i tad bih ja shvatala da sam na pravom mestu!

Tokom obuke stekla sam uvid u mnoge stvari koje bih, verovatno, kao samouka organizatorica previdela– od pisanja ugovora do raznih običaja, trendova i zakona...

Ohrabrena idejom da još više pomognem mladencima koji se ipak odluče da sami rade na organizovanju svog velikog dana– rodila se ova knjiga. Ona sadrži sve što je u vezi sa venčanjima: pregršt saveta, korisnih linkova, šema za razne dokumente i kreativnih ideja.

Primite s ljubavlju ovo delo i nađite u njemu ono što ste i očekivali, a možda i više od toga!

S ljubavlju,

Vaša *Borbala*

Život organizatora venčanja

Informacije o životu organizatora mogu vam dati iz prve ruke... :)

Osim što se većina radnog vremena odvija na terenu, mogu vam reći da se ono odvija na mnogo zanimljivim mestima.

Vreme provodim po restoranima i raznim lokacijama (ako ne sa mladencima, onda u poslovnoj poseti radi sklapanja saradnje): u poslastičarnicama, cvećarama, kod fotografa, kod raznih bendova, u salonima venčanica... i uglavnom se svuda lepo „provedem“.

Nije da ponekad nije iscrpljujuće, ali to je tako kada radite sa mnooogo saradnika.

Ako sam na razgovoru radi angažmana za svadbu, onda se nalazim sa mladencima ili obilazimo potencijalne lokacije, pogodne saradnike za njih.

U sezoni su vikendi ti kada se radi u potpunosti. Nekada sam u širokom luku obilazila poslove gde se radilo za vikend, a sada skoro da većinu vremena radim vikendom – i obožavam to! :)

Ponekada su to sva tri dana vikenda, a ponekad samo subota ili nedelja.

Ovaj posao donosi mnogo poznanstava, mnogo dobre energije i lepih prijateljstava.

Dani mi nisu 100% lišeni stresa, ali nekako se on lakše kanališe kada se radi posao koji se obožava...

Nekoliko puta godišnje se pojavljujem na sajmovima venčanja koji se organizuju u Srbiji (Novi Sad – poslednji vikend januara, Beograd – dva puta godišnje, Subotica – u martu, Ada – takođe u martu, i jedanput godišnje otputujem u Budimpeštu na njihov sajam, jer to prosto morate videti kada se bavite ovim poslom...)

U suštini je to to što se poslovnog dela tiče. Velika prednost jeste što imam vremena i za porodicu i za sebe, a kada nije sezona, onda sam potpuno njihova i vikendima.. :)

O organizaciji venčanja

Sada malo sa profesionalne strane da pristupimo temi...

Organizovati ovakav životni događaj uopšte nije lak posao! Svi koji su to već prošli – znaju.

A 80% njih tvrdi: “Hvala Bogu, samo kad je prošlo.” ili „Da smo znali da je to tako iscrpljujuće, angažovali bismo nekog.“

Pripreme za ovaj dan ne moraju da budu traumatične i nezgodne, mogu da ostanu u veoma lepom sećanju svima.

Dobro organizovati venčanje – dakle, da sve teče u najboljem redu, od izuzetno velikog je značaja – priznaćete: ovo je najveća suma novca koju ste ikada potrošili na neku žurku...

Upravo zbog toga (ali ne i isključivo zbog toga), veoma je važno koga ćete zaposliti da vam realizuje svadbu, kako bi usluga koju platite (u restoranu, zatim fotografa, catering, prevoz itd.) bila na vrhuncu kvaliteta, kako bi ispunila vaše potrebe i ostvarila željeni rezultat.

Optimalno vreme za organizaciju venčanja jeste od šest meseci do godinu dana.

Međutim, i ovde postoje izuzeci – prošle godine organizovala sam svadbu za tri meseca, koliko smo imali vremena, a ove godine smo za samo mesec dana uspeli od nule (do početka priprema samo je matičarka bila rezervisana da obavi venčanje na VELIKU SUBOTU).

Iako je bilo malo vremena, venčanja su bila uspešna, lepo realizovana i svakako su ostala u lepom sećanju i njima i meni. Pre mesec dana sam bila da vidim i bebu.. :)

Iskustva diktiraju sledeći redosled u organizaciji:

1. Usaglašavanje želja, zamisli o velikom danu sa partnerom

Popričajte o tome kako oboje zamišljate taj dan. U kojim stvarima vam se želje podudaraju, a gde ne. Gde ko od vas može da popusti, a šta je ono što po svaku cenu morate imati.

2. Određivanje budžeta i izvor finansiranja

Nije trenutak za neiskrenost – morate položiti sve karte na sto, jer ovde započinje vaš prvi zajednički projekat u koji ulažete novac. Da li će vam venčanje finansirati roditelji, vi sami ili pak gosti sa venčanja – pitanja su na koja morate dati odgovor na samom početku.

(Napomena: oslanjati se na goste nije baš najzahvalniji način planiranja troškova – možemo se veoma (negativno) iznenaditi sadržajem koverti).

3. Približno vreme venčanja

Potrebno je bar približno da odredite vreme sklapanja braka, u kom mesecu biste se venčali, a zatim usaglasiti lokaciju sa muzikom i onda zakazati venčanje u crkvi i kod matičara.

4. Lista gostiju

Da li će to biti intimna ceremonija – najbliža rodbina, kumovi i nekoliko prijatelja ili će to biti okupljanje sa više stotina zvanica?

Ovu stavku može da diktira više faktora, a najčešće je to budžet koji ste predvideli za venčanje.

5. Koji je stil ili tema događaja

Da li će to biti tradicionalna svadba ili ručak za rodbinu, a žurka za prijatelje?

Elegantna, razigrana, neformalna, strogo formalna, možda ipak bal pod maskama, boemski događaj, starinska (popularno: vintage stil) ili će biti potpuno personalizovana svadba sa puno vama bliskih detalja koji će „voditi“ ceo događaj.

Uz stil je usko povezana i lokacija venčanja, iz prostog razloga što elegantno venčanje ne priliči šatoru ili salašu, a, recimo, restoran hotela sa

5* ima takav enterijer da jednostavno ne možete tu da uklopite balone, mada..

Vođeni ovom logikom, brojem gostiju i novcem koji imate, zapravo ste znatno suzili potencijalno mesto događaja svog slavlja.

6. Izbor podobne lokacije/prostora za svadbu

Sad već imate gomilu kriterijuma koji su vam odredili neke stvari.

Savet: prilikom pretrage po internetu, tražite pogodan prostor sa vama bitnim ključnim rečima, npr.: „restoran sa kapacitetom od 200 gostiju” , „restoran za svadbe sa terasom” , „svadba i smeštaj” i slično. To vam je savet jer ako tražite po osnovnim ključnim rečima, tipa: „sala za svadbe“, možete doći do mora suvišnih informacija koje će vas samo zbuniti i odvući od konkretnih rezultata pretrage. Kada znate šta tražite, lako ćete to i naći.

7. Zakazivanje crkvenog venčanja

1-2 meseca ranije

8. Zakazivanje kod matičara

Otprilike 3-6 meseci ranije

9. Pozivnice

Sada kada već imate datum, lokaciju, listu gostiju i stil/temu/boju svadbene svečanosti, možete se baciti na pozivnice.

10. Izbor muzike za svadbu

Kvalitetna muzika veoma je bitna za slavlje ovog tipa. Prosto je nezamislivo da venčanje prođe bez muzike – a kako muzika može da dovede atmosferu do usijanja, tako je može i uništiti. Zato dobro pogledajte koga ćete angažovati (svi “pravi” bendovi imaju website, gde možete videti i snimke sa raznih događaja na kojima su zabavljali goste). Oni su stavka koju, odmah iza restorana/prostora, morate **kaparisati** kako biste ih osigurali za sebe. Kad god je to moguće, napravite pisani trag rezervacije i kapare.

11. Foto/Video

Nebitno koliko ste se potrudili u organizaciji savršenog dana, frizure i šminke, venčаницe i dekoracije, niti koliko ste novca potrošili za svadbu ako nemate kvalitetnog fotografa da vam to i ovekoveči. Nije uvek najbolja okolnost osloniti se na rodbinu ili prijatelje – oni su došli da se provedu, a ne da rade... Prepustite stručnjaku posao, a ako kvalitetno odaberete, isplatiće vam se svaki dinar, jer, pored burmi, fotografije su nešto što vam ostaje za ceo život.

12. Dekoracija

Dekoracija služi da istakne lepotu prostora, sakrije nedostatke i uokviri celokupni utisak. Od bidermajera, cveća za razne namene, tekstilne dekoracije, dekorativne rasvete, pa sve do balona i stakla možete lako naći jer je zaista izbor veliki, a dekorateri su pravi kreativci i majstori svog zanata.

13. Burme

14. Venčаницa

15. Odelo za mladoženju

16. Torta

17. Slano, slatko pecivo

18. Pirotehnika, čoko-fontana, koktel bar, balončići, podni dim itd.

19. Kozmetičar, frizer

Ovo su glavni delovi jedne slagalice događaja kao što je venčanje. U knjizi ćete naći sve što treba da znate kada birate svoje dobavljače, kao i još neke ideje kojima možete upotpuniti svoj događaj.

Srećno!

Venčanja...Nekad i sad

Valja spomenuti malo istorije u vezi sa svakom temom o kojoj se piše, pa ni venčanja neće biti izuzetak.

Naime, postoje pisani tragovi o sklapanju braka još od 4.000 godina pre nove ere (!). Doduše, tadašnja venčanja nisu ni blizu bila ovim današnjim. Često su se sklapala iz nužde, prvenstveno radi sigurnosti i opstanka.

Istražujući ovu temu, vraćamo se do praistorijskih plemena koja su se formirala upravo iz tih neizbežnih faktora za preživljavanje. Tada su se, zapravo, dešavala prva grupna venčanja: ne samo muškarac i žena nego svi članovi plemena međusobno. Tu su važila ista pravila, tj. obećavale se iste stvari kao i danas: da će biti jedni uz druge i u dobru i u zlu, u bolesti i zdravlju, u izobilju i siromaštvu... I ta su obećanja bila svetinja.

Uskoro su počele da se formiraju drugačije bračne zajednice. Muškarac i žena sklapali su brak, obećavali iste stvari kao i članovi plemena međusobno i osnivali porodice. Vredi spomenuti da su često muškarci otimali žene iz drugih plemena, pošto venčanje dvoje ljudi unutar plemena nije bilo dozvoljeno.

Momačko veče, deveruše, dever, bidermajer i kum – neizostavni su elementi odvajkada kada se spominju venčanja.

Kako su se menjala vremena, tako su se menjali i trendovi u venčanjima, ali su osnove ostale iste. Cilj je potpuno isti: dvoje ljudi se spaja u svečanom danu zarad bolje egzistencije, osnivanja porodice, rađanja dece, interesa ili nekog drugog, njima poznatog razloga. Jedino su se trendovi, koji se uglavnom odnose na svadbenu svečanost, vremenom menjali.

Vremenom se pokazala veoma bitna razlika: nekada sklopljeni brakovi sklapali su se ZAUVEK i mnogo je ozbiljnije tretirana institucija braka među supružnicima nego danas. Ispraviću se, mnogo više se zadržavalo u lošem braku zarad uverenja da tako mora. Svako novo doba nosi nove trendove i novi sistem vrednosti... Suština je da je brak zajednica u kojoj obe strane treba da nađu ono zbog čega su stupili u tu instituciju: ljubav, sigurnost, poverenje, oslonac, podršku, radost deljenja života sa nekim.

Veridba

Veridba je čin momka i devojke kojim se obećaju jedno drugom.

Prosidba je u današnje vreme intiman čin između dvoje ljudi, pa stoga i kreativnost parova ovde dolazi do izražaja.

To je onaj momenat kada shvatite da ste našli osobu sa kojom želite provesti ceo život i da nijedan trenutak više ne možete izdržati a da joj ne kažete... :) Kako biste je zamolili da se uda za Vas/oženi Vama kako treba, ulažete mnogo truda, kreativnosti, možda i novca kako biste taj momenat učinili nezaboravnim, a možda i zbunite partnera i uhvatite ga nesprenog.

Ovom prilikom se postavlja sudbonosno pitanje: „Da li želiš da provedeš ostatak života sa mnom?”

Kada se čuje sudbonosno „DA“, mladić poklanja devojci verenički prsten koji je uglavnom jednostavan, sa jednim dragim kamenom (od cirkona do dijamanta, samo ukus i/ili novčanik može nametnuti granicu).

Ovo je „šablon“ radi ilustracije situacije, mada sam čula mnogo maštovitije scene i tekstove, pesme, vrtoglave organizacije prošenja cure.. :) Verujte da zaljubljeni prosac ima najluđe ideje.. :)

Istorija poklanjanja vereničkog prstena se vraća do 15. veka kada je zabeleženo da je rimski imperator Maksimilijan verio Mariju Burgundijsku dijamantskim prstenom.

Prsten je u to vreme bio znak da je devojka zauzeta, da ju je neko već “okovao” za sebe...

Vraćajući se kroz istoriju, veridbe su se pravile u kući devojke koja treba da se uda. Na slavlje je dolazio mladoženja sa roditeljima i neretko se dešavalo da se mladenci tada prvi put vide.

Danas kada sami biramo s kim ćemo provesti život, a možda živimo udaljeno od roditeljske kuće, često se naši roditelji prvi put susreću na veridbi.

Važno!!! Roditelji su oni koji vam žele najbolje, zato ih ne isključujte iz ovog događaja. Koliko god iščekivali ovaj događaj celog života – tog dana ih zadesi blagi (ili JAKI) šok. Razgovorajte sa njima o vašoj vezi, odnosu, planovima o vašoj zajedničkoj budućnosti, podelite sa njima ono što je vama najdragocenije, a oni će biti mirni i srećni što su dobro

odradili posao, što su od vas napravili tako sjajne ljude koji cene sve što su oni uradili. Došli ste do trenutka kada više niste samo njihovo dete, već i nečiji životni sapatnik. U ovakvim trenucima u životu zaista zastaje knedla u grlu i svakako je dirljivo.

Ovo je za svakog roditelja potresno i verovatno će do venčanja biti još mnogo suza, ali to će biti suze radosnice..:) Pokažite im koliko cenite njih, njihovu pomoć i kako računate na njih (ako oni finansiraju svadbu – imate za to još jedan razlog više).

Veridbu možete praviti kod kuće, u intimnom okruženju, gde možete uz prijatnu večeru da saopštite roditeljima razlog okupljanja, da ih upoznate, ukoliko se ne poznaju već, pa da popričate o planovima za venčanje. Ako nemate dovoljno prostora za večeru za toliko ljudi, izaberite fini restoran gde možete da se ugostite i proslavite svoju odluku.

Moguće je, svakako, i da se izostavi ovaj događaj, a druga krajnost jeste da se napravi mini svadba sa sve muzikom i preko pedeset gostiju. Sve je stvar izbora, ukusa i finansijskih mogućnosti.

Trajanje veridbe, naravno, nije ničim određeno, ali praksa je pokazala da su parovi obično vereni od 9 do 18 meseci. Mali procenat parova čeka manje, a možemo se susresti i sa parovima podugačkog vereničkog staža. Ginis je zabeležio najduži verenički staž od 67 godina! Tako da, nema žurbe...

Ideja 1: Napravite profesionalne fotografije na veridbi... Fotografije koje se naprave tokom tog događaja možete iskoristiti za vaše pozivnice.

Ideja 2: Nakon veridbe možete obavestiti rodbinu i prijatelje o svojoj nameri da se venčate. „Save the date” aranžmanom dajte im do znanja da rezervišu određeni datum za vas!

Save the date

Ovo je način, tj. alatka za obaveštavanje vaših potencijalnih gostiju o vašoj nameri. Dajete im do znanja da je bitno da ne planiraju ništa drugo za vaš datum.

U nekim zemljama zapadne Evrope postoji običaj, koji se i kod nas polako odomaćuje, da se određeni datum za venčanje rezerviše kod gostiju!

Ne samo u restoranu, kod matičara ili kod muzičara, nego i kod svojih zvanica. Zamislite da vam je venčanje u avgustu, pozivnice delite u maju ali do tada je, na primer, neko od vaših gostiju već uplatio letovanje (!)

Kakva šteta da ljudi koji treba da dele sreću i radost sa vama tog dana nisu tu. Ali ima rešenja! :) Organizacija jednog venčanja traje optimalno 6-9 meseci. Preporuka organizatora je da čim odredite datum venčanja, pošaljete svojim gostima SAVE THE DATE kartice.

One izgledaju isto kao pozivnice, ali ne sadrže ništa od detalja u vezi sa samim događajem – prosto zvanice se obaveštavaju da planiraju slavlje za taj datum i NIŠTA drugo...

Može li se poslati elektronski?

Naravno, danas je ovaj način komunikacije potpuno prihvatljiv – s tim što morate znati da još ni danas nisu svi naklonjeni internet komunikaciji, pa samim tim postoji potreba da se i odštampa koji komad: verovatno Vaša BAKA ne prima mailove. Dizajn može biti šaljiv, klasičan, tradicionalan... Pretražite malo internet, postoji pregršt ideja koje vas mogu inspirisati da osmislite svoj dizajn. Kartice mogu sadržati vaše slike iz detinjstva ili sa veridbe, kratku priču o vama, detalje o prosidbi i slično..

Možete čak i da snimate kratak film u kojem saopštavate svoje planove i govorite najmilijima da rezervišu neki datum za vas. Tu varijantu takođe možete elektronski poslati – snimiti na DVD, napraviti omot sa vašom slikom i pokloniti gostima... SAVE THE DATE materijal NE zamenjuje pozivnicu!!

Pozivnicu, koja sadrži već konkretne detalje, satnicu, lokaciju, morate odneti LIČNO najkasnije dva meseca pred svadbu.

Običaji u Srbiji

*M*i smo definitivno narod koji, može se slobodno reći, robuje nekim

običajima, ali malo ko od nas zna njihov pravi značaj.

Radimo neke stvari zato što smo čuli da tako treba, zato što su nam bake, tetke, strine, ujne „pobiberile“ pripreme sa: „Nemojte izostaviti sito!“, te “ „Ne zaboravite pirinač!“, pa zatim „Gde ćete nabaviti pušku da se gađa jabuka?“, „Ne zaboravite nešto plavo!“...

U narednih nekoliko redova nabrojaću najpoznatije običaje u Srbiji, pa ko voli nek' izvoli.

Darivanje mlade

Ovaj običaj se primenjuje još na veridbi, kada svekar i svekrva daruju budućoj snahi nešto od porodičnog nakita, ogrlicu, narukvicu od zlata, novac, a mladoženja zlatni verenički prsten. Takođe, svi prisutni na veridbi moraju darivati mladu. Mlada uzvraća darove porodici budućeg muža – njeni darovi su uglavnom platna, košulje...

Darivanje mladoženje

Mladoženja se dariva na svadbi. Nakon venčanja, kada se sedne za sto radi svečanog ručka/večere, mladoženja ne sme da počne da jede dok ga tast i tašta ne darivaju novcem ili zlatom.

Materina pogača

I sam naziv kaže o čemu je reč. Mladina majka umesi pogaču, a mladenci treba da je zajedno prelome pre svečanog ručka. Kome pripadne veće parče, biće glavni u kući.

Gađanje jabuke iz puške

Ovaj običaj nalaže da mladoženja iz puške pogodi jabuku, koju je prethodno tast postavio na granu najvećeg drveta. Mladu ne može dobiti dok god ne pogodi jabuku...